

РЕШЕНИЕ

№ 987

гр. Варна, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 15 СЪСТАВ, в публично заседание на седми юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Валя Цуцакова

при участието на секретаря Радостина Ив. И.
като разгледа докладваното от Валя Цуцакова Административно наказателно дело № 20223110202029 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано по жалба на ИЛК. М. ЦВ. –ЕГН *****, чрез адв.З.Д., против НП № 13-87635/ 10.12.2013г. на Директор на Дирекция „Обслужване“ при ТД-НАП- гр.Варна, с което за нарушение на чл.92ал.2вр.ал.1 от ЗКПО , на основание чл. 264 ал.1 от ЗКПО е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 200лв.

Видно от материалите по преписката, АНП е започнало със съставянето на АУАН срещу въз.Ц., в обстоятелствената част на НП са изложени факти за нарушение, извършено от въззивника Ц., издаденото НП е връчено именно на въз.Ц., поради което съдът намира, че волята на АНО е била да се ангажира отговорността именно на жалбоподателя.

Предвид горното съдът прие, че жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалване, в срок, поради което като допустима е приета от съда за разглеждане.

С жалбата се изразява становище, че НП е незаконосъобразно, тъй като с АУАН и НП към административнонаказателна отговорност е привлечен жалбоподателят, а е санкционирано съвсем различно лице, твърди се, че неправилно е бил определен субектът на нарушението, приема се, че са

посочени факти за нарушение по чл.261 от ЗКПО, а е наложено наказание на основание чл.264 ал.1 от ЗКПО, като не са посочени дата и място на извършване на нарушението и в заключение се иска отмяна на НП и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, не се представлява, депозира се писмено становище по съществото на делото с молба за отмяна на НП и присъждане на направените по делото разноски.

Представителят на органа, издал НП, оспорва жалбата, а в хода на делото по същество моли за потвърждаване на НП, като правилно и законосъобразно, с молба за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и с възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След преценка на доказателствата по делото, съдът възприе следната фактическа обстановка:

На 07.11.2013г., св.И. – инспектор по приходите в ТД на НАП-Варна, извършил проверка в информационните масиви на ТД на НАП-Варна, във връзка с подаването на данъчна декларация по чл.92 ал.1 от ЗКПО от дружествата, в хода на която установил, че жалбоподателят Ц. в качеството си на представляващ „Кард Фор Ю“ ООД, не е изпълнил задължението си да подаде годишна данъчна декларация за 2012г. в ТД на НАП по данъчна регистрация на дружеството- ТД на НАП-Варна в законоустановения срок до 01.04.2013г.

Във връзка с горната констатация, на датата на установяване на нарушението- 07.11.2013г. била изпратена покана до дружеството да се яви представляващ за съставяне на АУАН, като поканата била получена на 13.11.2013г. на адреса на дружеството от въз.Ц., като процесната декларация била подадена на 20.11.2013г..

Предвид горното на 20.11.2013г. св.И. съставила АУАН срещу жалбоподателят, в качеството му на представляващ „Кард Фор Ю“ ООД, за това, че не е изпълнил задължението си да подаде декларация по чл.92 ал.1 от ЗКПО за отчетна 2012г. в определения от закона срок до 01.04.2013г. и че декларацията е била подадена на 20.11.2013г..Така съставеният АУАН бил надлежно връчен на въз.Ц. на 20.11.2013г., като след запознаване със съдържанието му, жалбоподателят го подписал без възражения.

В законоустановения срок не били депозирани писмени възражения срещу съставения АУАН, поради което въз основа на материалите по преписката на 10.12.2013г., АНО издал НП, предмет на настоящата въззивна проверка, като в НП възпроизвел изцяло констатациите на актосъставителя, но наложил административно наказание на лицето Е. В. И. в качеството ѝ на представляващ „Хеппинес-87“ ЕООД.

Съдът изцяло кредитира показанията на св.И., тъй като същите са искрени, последователни, конкретни и непротиворечиви.

Съдът изцяло кредитира писмените материали от АНП, приобщени към доказателствата по делото, тъй като същите са непротиворечиви по между си и кореспондират с установената по делото фактическа обстановка.

Гореизложеното се установява от показанията на св.И., от НП, АУАН, копие на декларация и от останалите приетите писмени доказателства по делото, съдържащите се в АНП.

Като прецени изложената фактическа обстановка, с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, настоящият състав на ВРС, достигна до следните правни изводи:

Актът за установяване на нарушението, както и издаденото, въз основа на него НП, са издадени от оправомощени лица и са връчени на нарушителя по надлежния ред. Двата акта съдържат формално изискуемите реквизити и са били връчени надлежно на представляващия търговеца. Посочени са датата и мястото на извършване на нарушението, поради което тези възражения не се споделят.

Въпреки горното, съдът констатира допуснати процесуални нарушения в хода на АНП.

Разпоредбата на чл.34 от ЗАНН е специална и регламентира случаите, в които не следва да се образува АНП, както и случаите, когато образуваното такова следва да се прекрати, но тези специални срокове касаят процесуалните срокове за съставяне на АУАН и издаването на НП и са свързани с основния принцип за бързина в АНП.

Разпоредбата на чл. 82 от ЗАНН регламентира давностните срокове за изпълнение на наложените административни наказания.

В ЗАНН, обаче, липсва регламентация на давностни срокове, за

погасяване на административно наказателното преследване, каквито се съдържат в Общата част на НК.

Съгласно разпоредбата на чл.11 от ЗАНН, по въпросите на вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие,приготовлението и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго.

Съгласно разпоредбата на чл.21ал.1т.3 от НПК, изтеклата давност е обстоятелство, което изключва наказателната отговорност, като в Тълкувателно решение № 112 от 16.12.82г. на ОСНК изрично се сочи, че институтите за спиране и прекъсване на давността за наказателно преследване- чл.81 от НК, се прилагат и за давността по чл.34 от ЗАНН, съответно наличието на специалната норма на чл.34 от ЗАНН, не изключва прилагането в общия случай на абсолютния давностен срок по смисъла на чл.81ал.3 от НК.

В този смисъл, съдът намира, че доколкото ЗАНН не предвижда изрична регламентация на института давност за погасяване на административно наказателно преследване/ извън сроковете за съставяне на АУАН и издаване на НП/, както и предвид цитираното по-горе Тълкувателно решение и ТР №1 от 27.02.2015г. на ВКС и ВАС .,, следва да намерят приложение съответните текстове на чл.80 и 81 от НК, още повече, че не е допустимо да се прилага давност за извършено престъпление, а такава да е неприложима за извършено административно нарушение.

В съответствие с гореизложеното и съгласно разпоредбата на чл.81ал.3 от НК, във връзка с 80ал.1т.5 от НК, всяко едно административно наказателно преследване се погасява с изтичането на срок от 4 години и шест месеца от извършване на нарушението, независимо от спирането и прекъсването на давността и независимо от субекта на административно наказателната отговорност.В този смисъл съдът намира, че в конкретния случай, въпреки, че АУАН е съставен в сроковете, визирани в чл.34 от ЗАНН и НП е издадено в законовите срокове, при нарушение, извършено към дата 01.04.2013г. / към настоящия момент е изтекла абсолютната давност за административно наказателно преследване, което налага отмяната на НП и прекратяването на административно наказателното производство.

Освен горното основателни са и възраженията, че от фактическа

страна се визира виновно поведение от страна на въз.Ц. в качеството му на представляващ „Кард Фор Ю“ ООД, а с диспозитива АНО е наложил наказание на съвсем различно лице- Е. В. И. в качеството ѝ на представляващ „Хеппинесс-87“ ЕООД, което също се явява съществено процесуално нарушение и е основание за отмяна на НП, тъй като не е описано от фактическа страна никакво нарушение от страна на наказаното лице.

От процесуалния представител на въззиваемата страна е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, но предвид наличието на основания за отмяна на НП това искане е неоснователно.

С оглед крайния изход на спора и направеното от пълномощника на въз.дружество искане за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение, Община Варна следва да бъде осъдена на основание чл.63д, ал.5 от ЗАНН да заплати на ИЛК. М. ЦВ. –ЕГН *****,разноски за адвокатско възнаграждение.В конкретния случай по делото са представени доказателства за направени от въз. дружество разноски в размер на 500лв., но предвид фактическата и правна сложност на делото, предвид факта, че процесуалното представителство се свежда до изготвяне на жалба срещу НП и изготвяне на писмено становище, както и предвид направените възражения за прекомерност на разноските съдът намира, че съобразно правния интерес и размера на санкцията следва на жалбоподателя следва да се възстанови сума за адвокатско възнаграждение в минималния размер съобразно разпоредбите на чл.18 ал.2вр.чл.7 ал.2 т.1 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно в размер на 300 лева.

По гореизложените съображения и на основание чл.63 ал.2т.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 13-87635/ 10.12.2013г. на Директор на Дирекция „Обслужване“ при ТД-НАП- гр.Варна, с което за нарушение на чл.92ал.2вр.ал.1 от ЗКПО , на основание чл. 264 ал.1 от ЗКПО е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 200лв. на Е. В. И. и ПРЕКРАТЯВА АНП.

ОСЪЖДА ТД-НАП- гр.Варна да заплати на ИЛК. М. ЦВ. –ЕГН

***** сумата от 300лв., явяваща се направени разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационна проверка пред Административен съд-Варна в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните.

След влизане в сила на решението АНП да се изпрати на наказващият орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____